

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. T. i A. T.

przeciwko L. P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 10 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,

3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W. radcy prawnemu I. K. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodom w postępowaniu kasacyjnym kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna

jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie J. T. i A. T. wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 grudnia 2014 r. w sprawie przeciwko L. P. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące obowiązku sądu w sytuacji, w której strona wnosi o pozbawienie wykonalności nieistniejącego tytułu wykonawczego (mylnie oznaczonego) wezwania strony w trybie art. 130 § 1 do uzupełnienia braków formalnych poprzez sprecyzowanie, jakiego tytułu wykonawczego dotyczy żądanie strony lub zastosowanie art. 130 § 1 zd. 2 zgodnie z zasadą *falsa demonstratio non nocet*, innymi słowy, zachodzi potrzeba odpowiedzi na pytanie, jakie czynności powinien podjąć sąd w sytuacji, gdy jeden z dwóch elementów tytułu wykonawczego został błędnie oznaczony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK

585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Przedstawione zagadnienie prawne nie spełnia tych wymagań. Wbrew stanowisku wnoszących skargę Sądy obu instancji rozpoznały powództwo skierowane do tytułu wykonawczego – umowy zawartej przez strony w formie aktu notarialnego z dnia 13 listopada 2003 r. Rep. [...] opatrzonego klauzulą wykonalności przez Sąd Rejonowy w W.. Zważyć bowiem trzeba, że Sąd pierwszej instancji pomimo zwrócenia uwagi na podanie nieprawidłowej daty postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, kierując się rzeczywistą podstawą faktyczną żądania, ocenił zasadność powództwa wobec istniejącego tytułu wykonawczego, któremu została nadana klauzula wykonalności. Świadczą o tym nie tylko wyraźne stanowisko tego Sądu na stronie 7 uzasadnienia, ale także dalsze zawarte na kilku stronach wywody odnoszące się do podstaw powództwa przeciwegzekucyjnego. Podobnie Sąd drugiej instancji nie odnosząc się do podanej przez powodów daty nadania klauzuli wykonalności ocenił, czy w świetle przedstawionych przez powodów okoliczności faktycznych ich zobowiązanie wygasło, a tym samym czy istnieje podstawa do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Wymaga jednocześnie podkreślenia, że powództwo przeciwegzekucyjne skierowane jest do tytułu egzekucyjnego, któremu została na podstawie art. 781¹ k.p.c. nadana klauzulę wykonalności. Dalsze tytuły wykonawcze wydane na podstawie art. 793 k.p.c. oraz wydane ponownie na podstawie art. 794 k.p.c. zamiast utraconego mają charakter pochodny wobec pierwotnego tytułu wykonawczego. Dostrzegli to sami powodowie w piśmie z dnia 4 grudnia 2014 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7, § 12 ust 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września

2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490. zm.: Dz.U. z 2015 r. poz. 617).

Sąd Najwyższy o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzekł, jak w sentencji pkt 3, na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7, § 12 ust 4 pkt 2, § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490. zm.: Dz.U. z 2015 r. poz. 617).